

[Udenrigsministeren.]

der havde fået et års teoretisk og praktisk uddannelse i, hvorledes man skulle bære sig ad med at opdyrke jorden og få skabt en ernæringsbasis for befolkningen. Det er særdeles vigtige og væsentlige uddannelsesmetoder, og det er penge, der er givet overordentlig godt ud.

Af de 1,2 mill. kr., der er afsat til mindre projekter, går de 150.000 kr. til at opretholde en skole i Burundi og til træningscentret i Syrien. 216.000 kr. anvendes til leverancer til uddannelsesinstitutioner, universitetet i Peru og en fagskole i Iran, 730.000 kr. til teknisk bistand, hvori der via counterpartmidler indgår uddannelse, teknisk-keramisk projekt i Columbia, andelsinstitut i Pakistan og skovbrugsforsøgsstationen i Thailand og 100.000 kr. til en feasibility study i Mekongområdet og til forberedelse af projekter, bl. a. en snedkerskole i Tunesien.

Endelig er der 1,7 mill. kr. til ekspertudsendelser. Udsendelserne af eksperter, som det ærede medlem også omtalte, er efter min opfattelse særdeles værdifulde. Nu kan man forstå forskelligt ved eksperter, og jeg er af den opfattelse, at det kun i de færreste tilfælde er eksperterne på det højeste niveau, der er brug for i udviklingslandene, men dem er der også brug for. Jeg vil gerne understrege, at det var min erfaring fra besøgene i Østafrika efter at have diskuteret det med disse landes regeringer og de eksperter, der står i arbejdet i disse lande, at hvis man ikke f. eks. har en blot nogenlunde effektiv administration, så hjælper den øvrige hjælp ikke så forfærdelig meget, og det kan være nødvendigt for at få gang i et u-landsarbejde, at man i høj grad sætter ind på at give det pågældende land en effektiv administration i hvert fald på dette område. Andre former for eksperter af høj uddannelsesgrad kan være nødvendige, men det er min opfattelse — og jeg tror, jeg her er enig med det ærede medlem — at det, der mest tiltrænges, er mennesker med en uddannelse, som gør, at de kan lære befolkningerne i disse lande først og fremmest, hvorledes de i produktionsteknisk henseende kan komme skridtet fra det lave produktivitetstrin, de befinder sig på, og op, ikke til den moderne tekniske

produktivitetens højeste trin, men til det mellemtrin, som må blive det næste for dem, og hvor det øjeblikkelige resultat af indsatsen vil blive det størst mulige.

Jeg beder de ærede medlemmer forstå, at dette viser, at vi i vor bilaterale anvendelse af midlerne vel anvender sådan noget som 80 pct. til uddannelsesformål, til sådanne uddannelsesformål, som det er vor og de pågældende landes erfaring at midlerne er bedst givet ud til.

Det betyder ikke, at der ikke er plads for og brug for u-landsfrivillige. Vi har herhjemme fra påbegyndt en udsendelse af u-landsfrivillige; det er Mellempfolkeligt Samvirke, der administrerer det, og det er Landsindsamlingens Fond, der finansierer det. Der har været udsendt vel en hundrede mennesker foreløbig. Der vil pr. 1. april, tror jeg det er, være udsendt små hundrede, og vi vil i løbet af de kommende 2 år være nået op på 100, i 1965 eller måske først i 1966. Derefter er fondens midler opbrugt, og så melder spørgsmålet sig om at føre arbejdet videre med midler, som formentlig altovervejende må skaffes af staten.

Stillet over for denne situation og med de erfaringer, som er indvundet af Dansk Ungdoms U-landshjælp i øvrigt, har Mellempfolkeligt Samvirke drøftet problemerne og u-landsstyrelsen fået forelagt et forslag, der er resultatet af disse drøftelser, et forslag, som man har drøftet med alle de interesserede eksperter på dette område og med organisationer, som har kendskab til denne form for arbejde, og dér er man nået til den anskuelse af det fremsatte forslag, at hvis det skal være forsvarligt, vil man næppe kunne regne med i en overskuelig fremtid at kunne nå op på mere end ca. 400 udsendte hvert år. Da man regner med, at de skal være ude i en 2-årig periode, vil det sige, at man skal have en årlig tilgang på 200 til et sådant u-landskorps. Forslaget har været til behandling i styrelsen, men er ikke færdigbehandlet dér. Det, man har gjort på et styrelsesmøde, der blev afholdt her i begyndelsen af april måned, er, at man har meddelt mig, at styrelsen har gjort sig bekendt med de af Mellempfolkeligt Samvirke indvundne erfaringer om udsendelse af frivillige. Styrelsen anser det for ønskeligt, at arbejdet med udsendelsen af fri-